

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker/ I.U.D. P.P. ...
ad exequias, quas Vir ... Dn. Simon Johannes Gutzmer/ I.U.D. celeberrimus,
Syndicus Stargardensium ... Viduus maestissimus Coniugi suae
desideratissimae, Matronae ... Reginae Hagemesters/ Hodie hora I. in aede
Jacobaea, paratas cupit, Omnes & singulos Academiae Cives, ex officio, ut
humanitates memores sint, hortatur : [P.P. Rost. 11. Oct. Anno 1666.]**

Rostochii: Kilius, [1666]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777520346>

Druck Freier Zugang

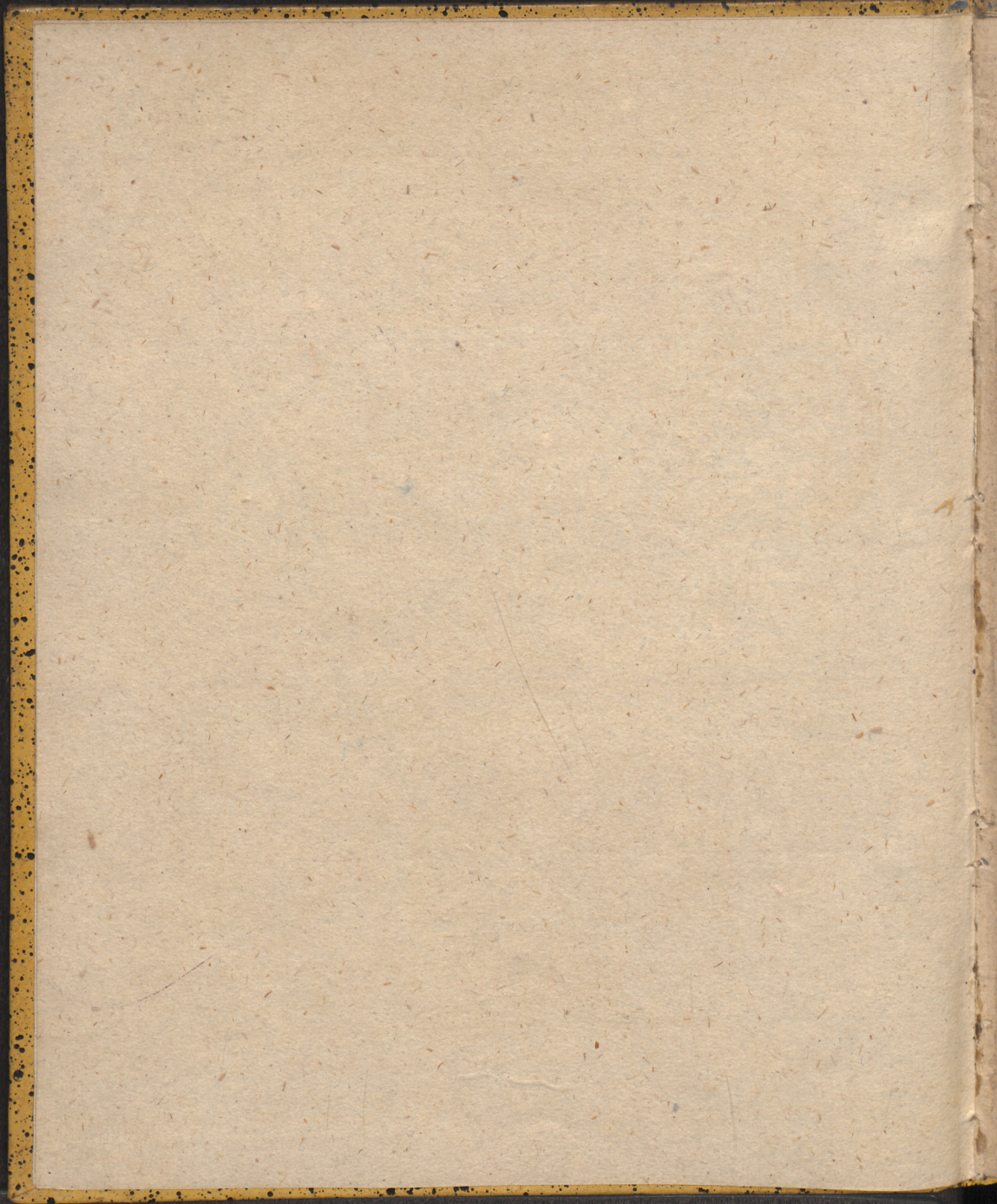

Redeker, H. R.,
in A. R. Hagemeister,
uxor. S. J. Gutzmer.

R. 1666.

84

5.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HEINRICUS RU-
DOLPHUS *Redeker/*

J. U. D. P. P. Sereniss. Ducis Mechl. Consil.
& Consistorii Ducalis Assessor,

ad exequias,
quas

Vir Amplissimus & Consultissimus

DN SIMON JOHANNES

Gutzmer

J. U. D. celeberrimus, Syndicus Stargar-
densium olim fidelissimus, nunc autem Judicii

Provincialis Mechl. Advocatus eximius,
Viduus mæstissimus

Conjugi suæ desideratissimæ,

Matrona Clarissima

ANKE

REGINÆ

Hagemeysters/

Hodie hora I. in æde Jacobæ, paratas cupit,

Omnes & singulos Academiae Cives, ex officio,
uthumanitatis memores sint, hortatur.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Salutem!

Ommunis mortalium omnium conditio est, quam nemo consilio aut studio evitare potest; ut tandem naturæ debitum solvant & moriantur: quod etiam ipsa vocis significatio, qua mortales dicuntur, lucidissime ostendit. Aequali enim jure & pari lege nascitur, & quasi hospitio hujus mundi excipitur homo: æquali etiam jure, & pari lege, ex mundi hujus hospitio recedit. Quamvis enim una eademq; omnibus nascendi ratio, & idem modus, homines in hunc mundum exponat, attamen non idem universis finis est, nec idem recedendi modus, licet omnes eandem humanæ vitæ censuram subire cogantur. Alium ex primis statim cunabulis inevitabile vocat fatum, & tanquam immaturos fructus acerbe avellit. Unde *Senec.*

Infanti quoq; decreta mors est.

Alium in medio vitæ cursu, atq; adeo in ipso virilis ætatis statu, anima deserit, & cum robustiore ætatis usura fructi cœpit, naturæ cedit. Alium in extrema senectute variis

incom-

in commodis fatigatum, & jam exire suapte sponte cupientem, emittit; Natura siquidē naturans, quæ vitā dedit, suo jure & arbitrio utitur, & debitum suum, à quo vult, modo citius, modo serius, exigit. Neque hic servatur ordo annorum, nec ratio dignitatis, nec splendor divitarum, nec formæ pulchritudo, sed ad mortem omnes maturi videntur, simulac supremo vitæ necisq; domino id visum fuerit, inde Poëta:

*Mista senum ac invenum densantur funera; nullum
seda caput Proserpina fugit.*

Cæterum si formatum humanæ vitæ & nativitatis ordinem penitius inspexerimus, non possumus non fateri, quod infantiam adolescentia sequatur, hanc virilis ætas, ætatem statam senectus, senectutem autem mors: adeoq; senex cogitur, minor autē potest mori: adeoq; sapius inverso mortalitatis ordine homines ad vitæ finem perveniunt. Uti enim fruges in terram projectæ, modo in herba conculcantur, ut nec virescere possint, modo in culmo, modo in arista avelluntur, modo autem in ipsa maturitate metuntur: Ita hominum quidam veniunt in lucem, sed vix stupendam creatoris fabricam intuentur, quin diem absolvant: quidam in robore decidunt; quidam autem in ipsa maturitate, herbarum instar, metuntur. Exquisiti humanæ naturæ observatores, ætatem, cujus dispositio tamen humanam prudentiam longè superat, variè, prout sciendi sapiendiq; cupido variat, dispeſcunt, uti videre licet apud *Cæſ. Rhod. l. 19. c. 21. §. 22. & Zach. in Q. Q. Medico Legal. p. 1. 2. 3. Q. 2.* Nec tantum in hoc, magna quamvis opinionum diffensione, subsistunt, verū etiam in omni ætatis parte, certis annorum numeris, & præprimis numero septenario, magnam tribuunt vim, il-

)o(2

liq;

liq; fatale quoddam inesse curiosi credunt, uti *Censorinus*
libr. de die nat. testatum reliquit. Verum enim vero ut
ut sapius ex erronea imaginatione, in annis illis, quos
climactericos vocant, & qui per hebdomadas numeran-
tur, mors uni vel alteri obtingat, nihil tamen inde ne-
cessitati annorum, sed cuncta divinæ voluntati ascriben-
da sunt. Deus siquidem, qui vitæ necisq; arbitrium ha-
bet, pro ineffabili & inscrutabili sua voluntate, modo
annos extendit, modo eos abrumpit. Uti enim illi, qui
in carcerem conjiciuntur, pro arbitrio ejus qui summum
imperium tenet, & jus terrendi habet, modo diutius vin-
culorum custodia affliguntur, modo autē ocyus liberan-
tur: Ita quidam diutius in hac vita detinentur, quidam
autem breviori annorum spatio, ex hoc mundi theatro,
ad beneplacitū divinum, emittuntur. Nam Deus vitæ,
& mortis exitum in sua potestate habet, uti *Psalmista* &
Rex David Psal. 68. fatetur, & afflictissimus *Hiob* adpro-
bat *c. 30.* mortis autem hora omnibus incerta est, & homo
diem suum nescit *Eccl. 9.* Unde Deus luxurioso illi epuloni,
Stulte hac nocte animam tuam repetent à te, Luc. 12 dixit: Et *Au-*
gustinus, in eandem sententiam divino ore, exclamat: *Nescis*
quā horā veniet: semper vigila, & quod nescis quando veniat,
paratum te inveniat, quum venerit; & alibi: *latet ultimus*
dies, ut observentur omnes dies; sero parantur remedia, cum
mortis imminet pericula. Eandem quoq; opinionem,
verbo divino ex asse respondentem, *Fœmina Clarissima*
REGINA Hagemeisters / Viri Amplissimi & Consultis-
simi DN. SIMON: JOHANNIS Guberners / J. U. D.
celeberrimi, olim Syndici Stargar densum, hodiè autem Tri-
bunalis Ducatus Mecklenb. Advocati integerrima, amici nostri
honorandi, cui merito, ceu viduo mastissimo, omnes condolemus,
deside-

desideratissima Coniux, cui hodie ultimus honor paratur, exemplo nobis testatam fecit. Hac enim, uti matrona fuit pia, nullam annorum, etatis, aut numeri hebdomadam habuit rationem, sed ore simul puro, & corde devoto, confessa est, solum Deum dies nostros numerare, eosq; pro suo stupendo arbitrio, modo abrumpere, modo autem extendere. Nata autem est Matrona hac pie defuncta, parentibus, sive splendorem familiae, sive dignitatum officia, spectemus, honestissimis atq; clarissimis, hic Rostockii, 30. Julii Anno 1623. adeoq; qua etatem potuit, qua virtutum ornamenta meruit, diutius hac luce frui, & familiae suae, cuius caput & finis, solidaq; columna fuit, praesse. Pater illi fuit Vir Prudentissimus & Spectatissimus DN. GEORGIUS Hagemeister / Senator huius Urbis eximius & bene literatus. Mater autem muliebribus virtutibus conspicua femina MARGARETHA Weselins. Avos habuit, paternum, Virum Amplissimum & Doctissimum DN. GEORGIUM Hagemeister / Serenissimorum Principum & Dominorum, DN. ULGARICI & DN. JOHANNIS ALBERTI Ducum Mecklenburg. gloriose recordationis, Secretarium Camerae Ducalis fidelissimum. Avum autem maternum, Virum Prudentissimum juxta, & Doctissimum DN. CHRISTIANUM Weselin / Urbis huius Camerarium & Senatorem egregie meritum. Avias autem, foeminas itidem honestissimas & virtutum decore ornatas, Paternam, ANNAM Krügers / maternam vero MARGARETAM Burschops. Abs hisce majoribus progenita optima matrona, in primo natalium exordio, per sacrum baptismum, ut albo civitatis Dei mature infereretur, regenerata, & ad crescentibus annis, ad cultum divinum, & rem familiarem provide curandam, à parentibus suis, probe educata est. Adeoq; cum virtutibus, & boni nominis fama, inclaresceret, facile in

amorem sui, jam jam laudatum suum maritum, qui acerbe,
sublatum familiae & vite suae decus, ceu dimidium cordis sui,
luket, pellexit. Huic enim, honeste illam ambienti, 20. d. Oct.
Anno 1640. conjugali foedere juncta est. Conjugium autem
illud, quod per 26 annos feliciter stetit, non una ex parte bea-
tum dicere licet, siquidem uti animorum & affectus conjugalis
equum fuit, & fidele semper inter conjuges hocce consortium,
ita felici etiam prole benedictum. Quinq; enim liberos pie
defuncta nostra, tres nimirum filios JOHANNEM GE-
ORGIUM, CASPARUM HEINRICUM, & MI-
CHAELEM LAURENTIUM, quos inter hic in primo
at atis flore, ex hac vita, cujus calamitates nondum intellexit,
discessit: Primogenitus autem, certissima spei invenis, ante bi-
ennium in academiam Wittebergensem Studiorum causa ab-
legatus est, cujus conatibus honestis Deus ex alto benedicat: Se-
cundo genitus, in cura Patris adhuc subsistens, summo cum dolore
suarissima matris insperatum finis luket. Duas autem filias
ANNAM MARGARETAM, & SOPHIAM MARIAM,
enixa est: Quarum illa, lectissima caeterum virgo, in sacris
patris huc dum constituta moratur. Haec autem Viro Nobili &
Srenuo DN. ULDARICO JOACHIMO Krüger signi-
fero, nuptui data est, qua dulcissimam matrem formoso nepo-
te, JOACHIMO JOHANNE dicto, beavit, adeoque aviae
nomen, quod gratum & acceptum esse solet, ipsi tribuit. In vita
communi, sive cultum Divinum, sive negotia privata & fami-
liaria consideremus, talem se semper praeavit, ut pia matrona,
& optime matris familias laudem, omnino mereatur. Princeps
etenim ipse cura fuit, ut Deum, à quo omnis felicitas ac benedi-
ctio, sincero pectore coleret, proinde nec conciones sacras negle-
xit, sed illis sedulo intersuit, nec domi, ut familia ejus verè re-
ligione imbueretur, quicquam intermisit. De virtutibus reli-
quis

quis, qua sexam istum sequiorem praeprimis commendant,
prolixè dicendi hic quidem locus esse posset, verum instituti no-
strivatio, & programmatis angusta forma, tantam haud fere
prolixitatem. Uti autem erga Deum pietatis Zelo flagrauit,
quod norunt omnes, quoique nosderunt ipsam; Ita maritum
oculi instar venerata est, illumq; cum ultimum vitae terminum
instare videret, ipsa consolata est, & ita infucati amoris speci-
men, agoni proxima, edidit. In liberorum cura & educa-
tione mirum quantum studii, quantumq; solertia impenderit,
rem familiarem tam studiose administravit, ut laudem inde
haud modicam consecuta sit, ita enim sumtus expendendos tem-
peravit, ne parsimonia ad sordes, nec liberalitas ad prodigali-
tatem, declinaret. Cum vicinis, omnibusq; illis quos vel amici-
tiae singularis, vel cognationis nexu, sibi conjunctos habuit, sin-
cere, adeoque sine adulatione vel morositate, dixit, nec operas
suas ulli, vel officium amicitiae, denegavit. Uti autem vita no-
stra multis difficultatibus saepiusculè obnoxia est, ita constanti
animo & plus quam muliebri, omnes superavit molestias: ab ho-
mine, & praecipue Christiano, alienum reputans, illi velle resiste-
re, quod mutare non possumus mortales. Reliquum est ut de Mor-
bo quo correpta, & mortis genere, quo ex hoc miserabili erga
stulo migravit, & beatorum consortio ad sociata est, dicamus:
Die 7. Septembr. acutè febris decumbere cepit, cum autem ejus
morbi vehementiam & corporis exhausti infirmitatem augeti
sentiret, primam curam animam habuit, siquidem XII ejusdem
mensis die, Virum Pl. Reverendum, Amplissimum, & Excellen-
tissimum, DN. JOHANNEM QUISTORPIUM SS. Th.
D. & Profess. Celeberrimum, Ecclesiaeq; Jacobae Pastorem fide-
lissimum, Collegam & Amicum, nostrum sincere dilectum & co-
lendum, ad se vocari iussit, & cū animi sensa ipsi pie exposuisset,
morbiq; & vitae periculum indicasset, prae viâ devotâ confessione,
sacra

*Sacra Synaxi, inter ardentissimas preces & suspiria, usa est. Post-
ea etiam corporis curam, Viris Amplissimis, Experimentissimis, &
Excellentissimis, DN. D. JOHANNI BACMEISTERO
Med. Profess. Publ. Collegæ & Compatri nostro honorandò, &
DN. SEBASTIANO Würdig itidem Prof. Publ. & Collegæ no-
stro colendo, sollicite commendavit: qui fidem simul & peritiam,
quâ apud nos excellent, curando morbo & restituenda sanitati,
adhibuerunt: verum vis morbi, omnem artis medicæ curam, &
medicamentorum expertam sapius virtutem, respuit. Cum
itaq; videret, quod in humanis consiliis & auxiliis nihil am-
plius spei esset, tota sese ad cœlestem curam composuit, adeoq;
ut adesset presatus DN. D. QUISTORPIUS, rogavit, cujus
sancto affatu & piis sermonibus erecta, se Servatori suo & Re-
demtori Christo unice commendavit, adeoq; circiter horam quin-
tam vespertinam, die quarto presentis mensis, placide obdormi-
vit. Cum autem pia huic Matrone hodie justa sint exsolvenda, no-
stri erit, Cives Academici, officii, ut presentia honorifica, su-
no hocce, hodie hora prima, in aede Jacobæa, terra mandandum,
honestemus. Omnes proinde ac singulos, qui humanitatis
studium profitentur, amice & officiose rogo, adhortorq;
ut velint frequentes in templo Jacobæo compare-
re, & exequias hæcæ honestissimas honorato
confluxu exornare.*

P. P. Rost. ii. Oct. Anno 1666.

quis, quae sexum istum sequiores
prolixè dicendi hic quidem locus
stratio, & programmatis angust
prolixitatem. Uti autem erga
quod norunt omnes, quoiquot nov
ocultin star venerata est, illumq;
instare videret, ipsa consolata est,
men, agoni proxima, edidit. In
tione mirum quantum studii, qua
rem familiarem tam studiose adm
baud modicam consecuta sit, ita en
peravit, ne parsimonia ad sordes,
tatem, declinaret. Cum vicinis, o
tia sigularis, vel cognationis nex
cere, adeoq; sine adulatione vel m
suas ulli, vel officium amicitia, d
stra multis difficultatibus sepiuscu
animo & plus quam muliebri, om
mine, & praecipue Christiano, alien
re, quod mutare non possumus mor
bo quo correpta, & mortis genere
stulo migravit, & beatorum conj
Die 7. Septembr. acuta febris decu
morbi vehementiam & corporis e
sentiret, primam curam anima
mensis die, Virum Pl. Reverendu
tissimum, DN. JOHANNEM
D. & Profess. Celeberrimum, Eccl
tissimum, Collegam & Amicum, no
lendum, ad se vocari iussit, & cū a
morbiq; & vite periculum indicat

commendant,
um instituti no
ntam haud fere
Zelo flagravit,
Ita maritum
vita terminum
ti amoris speci
cura & educa
tia impenderit,
t laudem inde
pendendos tem
as ad prodigali
quos vel amici
stos habuit, sin
xit, nec operas
autem vita no
t, ita constanti
molestias: ab bo
illi velle resiste
m est ut de Mor
miserabili erga
ta est, dicamus:
cum autem ejus
mitatem augeri
lem XII ejusdem
um, & Excellen
PIUM SS. Ib.
e Pastorem fide
dilectum & co
pie exposuisset,
vota confessione,
sacra

